

**Опис досвіду роботи
педагога-організатора
Лопушненської ЗОШ І-ІІ
ступенів**

Бондарук О.М.

Виховання – проблема вічна. І починається вона від народження у сім'ї. У сім'ї шліфуються найтонші грані дитини. Ну а далі велика відповідальність за виховання майбутнього покоління лежить на нас – вчителів. Учитель плаче дитячі душі, як садівник плаче сад. Від учителя в значній мірі залежить ким виросте дитина.

Вважаю, що учитель, вихователь – найнеобхідніша людина для дитини в сучасній школі. У нього – незвичайна місія в житті: не тільки керувати, направляти, але й виховувати. Його призначення – простежити за становленням особистості дитини, що входить у сучасний світ, виховати людину, здатну гідно зайняти своє місце у житті.

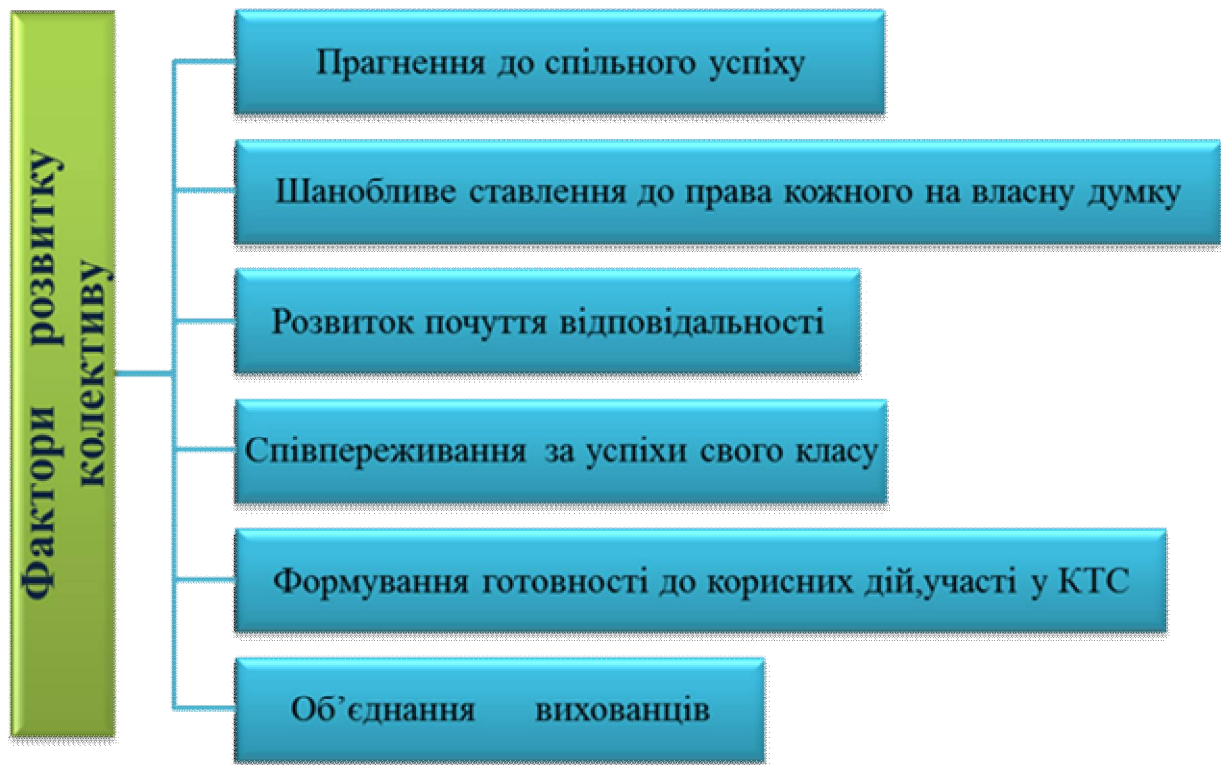
«Виховати треба дитину так, щоб їй було добре на світі, щоб її світ не потоптав, не кривдив, але з іншого боку, щоб вона вміла серед суспільності жити...» (Ю.Дзерович)

У сучасних умовах, на мій погляд, необхідно дійти до кожного учня, створити кожному умови для розвитку індивідуальних здібностей, сформувати в дитини потребу до самовираження. Кожна дитина хоче бути значною, соціально самостверджуватися. Я вірю в силу виховання, яка складається з дуже простих компонентів: любові до дітей, слова вчителя, сили особистого прикладу, справедливості – основи довіри, здатності прощати дитину, доброти. Тому мій педагогічний девіз: «Люби, твори, прощай!»

Педагогом- організатором працюю вже 15 рік. Головне в моїй роботі виховання учня як особистості. І в це поняття я вкладаю духовну збагаченність, широкий світогляд, ерудицію, високу моральність, товаристськість, здатність впливати на рішення і діяльність колективу. З цією метою я звертаюся до тих загальнолюдських цінностей, які вироблялися століттями.

Людина. Сім'я. Вітчизна. Праця. Знання. Культура. Мир.
Здоров'я. Земля.

Ці поняття для мене – основа виховної роботи. Тому у своїй діяльності я визначила основну мету: формування основних цінностей у школярів через колективні творчі справи (КТС). Впродовж багатьох років працюю за системою колективного творчого виховання, яка розроблена І.П.Івановим. Колектив – це творіння вчителя. У виховній роботі є багато факторів, що сприяють розвитку колективу.

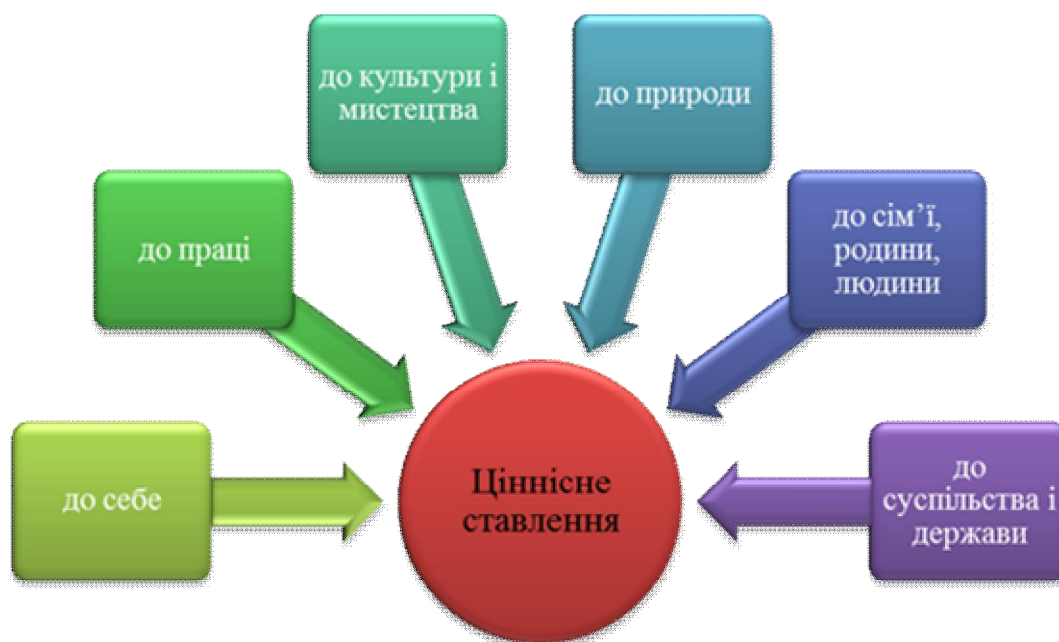

КТС – пошук кращих рішень, тому що робиться разом з дітьми та дорослими. Під час спільної підготовки беруть участь і дорослі, і діти, і класний керівник. Кожна КТС вирішує ряд педагогічних завдань: відбувається розвиток колективу, самостійності, ініціативи дітей, учні виконувати певні завдання. КТС – це спільний пошук кращих рішень, вирішення складних завдань, де кожен може самореалізуватися, де кожен може виконати таке завдання, яке йому під силу і від виконання якого він одержить задоволення. Таким чином намагаємось заохочувати дітей до прийняття участі у шкільних та класних заходах, так, щоб в них завжди було бажання робити все цікаво, творчо, неординарно. Саме прагнення зробити шкільне життя змістовним, цікавим, радісним може об'єднати дітей, згуртувати в один колектив. Але дуже важливо тут враховувати думку дітей, адже для них найдорожче – свобода думки, дій. Діти тоді самі простягнуть руку тим, хто їх розуміє, кому небайдужі їхні інтереси, справи. Ну а зацікавити їх звичайно гра, таємниця, вигадка, фантазія. Усі колективні чи групові справи пронизані грою та спілкуванням на різні теми, а тому їх можна назвати колективним ігровим спілкуванням. Кожна дитина є активним учасником спілкування, вільно висловлює свої думки, ділиться набутим життєвим досвідом, знаннями, поглядами, думками. У будь-якій колективній справі кожна дитина – в центрі уваги. Її індивідуальність – цінність для кожного. Залучена до справи дитина помічає, що її «я» лише в союзі з іншим «я» отримує і зможе отримати високе задоволення життям. Колективні творчі справи є важливим фактором розв'язання виховних завдань. Виховні завдання, які висувуються педагогами у процесі КТС, розв'язуються непомітно: члени колективу визначають ці завдання і вони стають для них вимогами до самих себе. У процесі КТС одночасно розв'язується багато виховних завдань морального, фізичного, трудового, розумового, естетичного рівнів. При цьому моє завдання як організатора – спрямувати КТС на збагачення особистості і колективу соціально цінним досвідом, на

удосконалення кращих людських здібностей, потреб і відносин. Важливим завданням для мене є виховати багатогранну, всебічно розвинену людину, достойного громадянина.

Для вирішення мети поставила перед собою завдання виховати особистість яка б:

- Віддано любила свій народ, свою батьківщину; з повагою ставилась до символів нашої держави, знала і вивчала історію України, традиції, звичаї свого народу;
- Добре володіла основами наук;
- Удосконалювала свою особистість, закріплювала позитивні якості, творила добро заради добра і була безкорисливою; з любов'ю і повагою ставилась до батьків;
- Оберігала природу, турбувалась про неї, збагачувала її;
- Була працелюбною.

Кожна КТС має стати ефективним засобом вирішення виховних завдань.

Види КТС.

КТС трудового характеру:

трудові десанти, трудовий сюрприз, акції «Книжкова майстерня» та

ін.;

..

КТС такого характеру виховують прагнення у дітей робити свій внесок у покращення дійсності, виробляють погляди на працю як основне джерело життя, виховують вміння реально турбуватися про близьких людей, працюючи творчо.

КТС пізнавального характеру: турнір знавців, усний журнал, вікторина, прес-конференція, інтелектуальні ігри та ін.. Суть пізнавальних КТС полягає у відкритті нових знань про світ один одному, сприяє становленню духовних потреб, розширенню кругозору, інтелектуальному розвитку.

КТС «Ім'я Шевченка стукає в наші серця»

КТС художньо-естетичного характеру: поетична свічка, концерт-вітання,

Поетична свічка «У чарах кохання»

КТС художньо-естетичного характеру сприяють розвитку художньо-естетичних смаків учнів, зміцнюють потяг до мистецтва, потребу

відкривати потребу іншим людям, викликають бажання випробовувати себе у творчій діяльності, збагачують внутрішній світ людини.

Свято квітів «Незалежна і єдина – будь навіки Україно!»

КТС спортивно-оздоровчі: весела спартакіада, козацькі забави, пошукові ігри на місцевості та ін..
 Головним завданням у роботі вважаю є збереження захист і розвиток здоров'я учнів. Це стосується як фізичного, так і духовного, соціального та психічного здоров'я дитини. Участь у спортивних КТС сприяє розвитку спритності, винахідливості, наполегливості, сміливості й мужності, колективізму, дисциплінованості, та інших рис характеру

«Весела естафета»

Козацькі забави. Конкурс «Взуй козаче козака»

КТС суспільно-корисні:

Суспільно-значущими КТС як правило стають усі загальношкільні свята (День Незалежності, День Знань, День Збройних сил України, День Соборності, День Перемоги та ін..) Традиційні загальношкільні свята спрямовані на формування ціннісного ставлення до своєї держави і суспільства, до інших людей, до праці, мистецтва, природи, до себе і своїх учнівських обов'язків.

КТС «Збір куреня»

Акція «Напиши лист солдату»

КТС організаторські: газета-блискавка, загальний збір, зустріч із кимось та ін. Саме без організаторської діяльності не можна організувати жодну іншу. Загальний збір – вищий орган самоврядування кожного колективу, на якому обговорюються найважливіші питання життя колективу.

Зустріч з випускниками – захисниками України.

Висновок

Вміння згуртувати дітей – великий дар і велика робота. Вміння захопити, повести – неоціненна праця справжнього педагога. Захоплення вчителя стає захопленням дітей. Риси характеру вихователя переходять у характер дитини. Байдужість породжує байдужість, вогонь породжує вогонь.

Педагог – організатор і є керівником цілісного педагогічного процесу. Це педагог, який є стрижнем організації. Сьогодні стають актуальними педагогічні знахідки вітчизняних і зарубіжних педагогів А.Макаренка, Я.Коменського, К.Ушинського.

Тому учитель повинен слідувати словам В.Сухомлинського: «Через казку, через фантазію, через гру, через неповторну дитячу творчість – вірна дорога до серця дитини». Кожен мій і ваш учень повинен стати людиною з Великої літери.